

Плашило.

ое ли е това страшно лице, което се е качило на дългия прътъ и гледа отъ тамъ страшно като чудовище? Голѣмитѣ му зѣби ни наумяватъ гладния вълкъ, който тича съ отворени уста насрѣща ни; облѣклото му прилича на циганско, а очитѣ — на старъ разбойникъ. Види се, този човѣкъ да е стоялъ дълго врѣме въ затвора, затова е измършавѣлъ толкова много . . . Така си думаше веднажъ малката Лалка, като минаваше край поповата зеленчукова градина, въ срѣдата на която стърчеше грозно плашило.

Тя не можа да го изгледа добръ отъ страхъ и побѣгна запѣхтяна у дома при майка си. Лалка я намѣри въ избата и се затули подъ прѣстилката ѝ, защото си мислѣше, че плашилото я прѣслѣдва. Тя бѣше много страшлива, та се плашеше и отъ най-малкитѣ нѣща. Веднажъ я бѣше подгонила старата гжска, защото искаше да заварди малкитѣ си гжсенца. Отъ този день Лалка вече не се приближаваше до тѣхъ. А една нощъ на ясната мѣсечинка се подплаши отъ сѣнката си и не можеше да свари да побѣгне въ къщи, кждѣто се скри въ голѣмия дулапъ. Когато е тъмна нощъ, тя не смѣе да излѣзе отвънъ вратата.